

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

X,
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Širokým
sídlem Vodičkova 710/31, Nové Město, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému:

Ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy
sídlem Kongresová 2, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2022, č. j. 323/2022

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 1. 3. 2022, č. 323/2022, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 15 342 Kč, a to rukou jeho zástupce JUDr. Pavla Širokého, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru ze dne 1. 12. 2021, č. j. KRPA-47907-49/ČJ-2021-0000ZU (dále jen „Rozhodnutí náměstka ředitele KŘP HMP“), kterým byla v celém rozsahu zamítnuta žádost žalobce o dopočtení a doplacení zaplacení jeho služebního příjmu za odpracované hodiny z let 2019 a 2020.
2. Předmětnou žádostí se žalobce domáhal dopočtení a následného doplacení dlužného služebního příjmu za dobu všech přestávek ve službě v období let 2019 a 2020, za které měl žalobci vzniknout tento nárok v souladu se zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“). Žalobce se doplacení domáhal s odůvodněním, že mu ve výše uvedeném období byla ze strany jeho zaměstnavatele doba přestávek ve službě nezákonně odečítána z jeho pracovní doby (resp. do ní nebyla řádně započítávána) a nebyla zohledňována při vyměřování jeho služebního příjmu.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobce v podané žalobě uvádí, že byl v době od 1. 1. 2019 do 31. 1. 2019 služebně zařazen na místě inspektora dopravního inspektorátu Opava, od 1. 2. 2019 do 31. 12. 2020 pak byl služebně zařazen na služebním místě vrchního inspektora skupiny zpracování dopravních nehod, oddělení dopravních nehod (dále jen „ODN“), odbor služby dopravní policie (dále jen „OSDP“) Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy (dále jen „KŘP HMP“). Žalobce vysvětluje, že předmětem jeho činnosti bylo zpracování dopravních nehod, zajištění výjezdů k dopravním nehodám, jejich dokumentace a řešení, kdy část služby je prováděna v terénu a administrativní část v kanceláři na pracovišti.
4. Žalobce se nejprve vyjadřuje k tvrzení žalovaného, že žalobce během svých směn v období od 1. 2. 2019 do 31. 12. 2020 přestávky ve výkonu služby čerpal řádně, tedy v souladu s § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru. Žalobce poukazuje na to, že dle napadeného rozhodnutí je cílem vedení výjezdů ODN OSDP KŘP HMP umožnit přestávku ve výkonu služby v naplánovaném čase, popř. co nejbližší k tomuto času, přičemž je při směně trvající od 6:45 hodin do 17:00 hodin plánována 1 přestávka trvající půl hodiny, ve směně trvající od 11:00 hodin do 7:00 hodin je plánována 1 přestávka v délce půl hodiny a 2 přestávky v délce 15 minut a ve 24hodinové službě trvající od 7:00 hodin do 7:00 hodin je naplánována 1 přestávka v délce půl hodiny a 3 přestávky v délce 15 minut. Dále žalovaný konstatuje, že výkon služby je přerušován podle toho, kde se policisté nacházejí, zda v terénu a to po zpracování událostí, či před zahájením zpracování další, popř. na základně – tedy např. ve své kanceláři. Přestávku dle žalovaného čerpají policisté svobodně, dle své vůle. S těmito tvrzeními žalobce nesouhlasí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

5. Žalobce vysvětluje, že organizace práce na ODN OSDP KŘP HMP znemožňuje řádné čerpání přestávky ve službě v naplánovaném čase, neboť všichni příslušníci ve službě, resp. na jedné směně, mají plánem služeb předepsáno čerpání přestávky ve službě ve stejný čas. Žalobce dodává, že žalovaný tímto způsobem organizace v rozporu se svými tvrzením nemůže z principu příslušníkům umožnit, aby přestávku ve výkonu služby v naplánovaném čase čerpali, protože by tím zcela paralyzoval směnu. Žalobce shrnuje, že čerpání přestávek se na oddělení neřešilo a tím pádem ani řádně nedodržovalo.
6. Pokud je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že v době přestávky není obvyklé, aby byl policista čerpající přestávku odvolán a aby mu bylo nařizováno plnění služebních úkolů. Taková tvrzení dle názoru žalobce nezapadají do faktického stavu věci ani nereflektují provedený důkaz výpovědí pprap. X. Žalobce zdůrazňuje, že všichni příslušníci měli ve výjezdu plánovanou přestávku na stejný čas a tím pádem by půl hodiny nemohl operátor zavolat žádnému příslušníkovi, aby mu předal dopravní nehodu.
7. Žalobce dále uvádí, že první přestávka o noční službě od 11:00 hodin do 7:00 hodin je plánovaná v 16:00 hodin a je půlhodinová. Nicméně v tuto dobu jsou většinou všechny výjezdy již v terénu na nehodách. Od 11:00 do 15:00 hodin je práce na spisech a od 15:00 hodin se vyjíždí na dopravní nehody. Prakticky v době od 15:00 do 16:30 hodin by tedy neměla být žádná hlídka vyslána na dopravní nehodu, protože by to zasáhlo do plánované přestávky. Toto ale není na oddělení z důvodu nedostatečného personálního zajištění činnosti oddělení dopravních nehod, zastupitelnosti ani organizaci práce možné.
8. Žalobce navíc namítá, že žalovaný nereflektoval svědeckou výpověď pprap. X, který ve své výpovědi nepotvrdil, že by příslušníky během přestávky nekontaktoval, když naopak uvedl, že se mohlo stát, že po dobu čerpání přestávky ve službě některému z příslušníků zavolal operační a poslal ho na výjezd. K tomu žalobce dodává, že to, že všichni příslušníci ve službě, resp. na jedné směně, mají plánem služeb předepsáno čerpání přestávky ve službě ve stejný čas, v řízení potvrdili také např. svědci X, X, X a X. Z výpovědí těchto jmenovaných svědků, kteří s žalobcem sloužili na stejné pozici, dále vyplynulo, že příslušníci byli kontaktováni operátorem i během přestávky, resp. kdykoli, případně byli vyzýváni, aby urychlili oběd z důvodu nápadu další nehody.
9. Dle názoru žalobce je tvrzení žalovaného, že je fakticky vyloučeno, aby byla policistovi probíhající přestávka jakkoliv přerušena ze služebních důvodů, je účelové a neodpovídá reálným okolnostem výkonu služby. Žalobce se domnívá, že pokud žalovaný posoudil výkon služby žalobce jako přerušitelný, s možností řádného čerpání přestávek ve službě ve smyslu § 60 zákona o služebním poměru, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a v důsledku toho se dopustil i nesprávného právního posouzení věci.
10. K tvrzení žalovaného, že má na základě spisového materiálu za prokázané, že organizace výkonu služby na ODN OSDP KŘP HMP čerpání přestávek umožňuje, žalobce uvádí, že v napadeném rozhodnutí posoudil žalovaný pouze formální stránku věci, na základě které označil službu za přerušitelnou, nicméně nevzal v potaz faktickou možnost příslušníků čerpat přestávky.
11. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že denně je v průměru v pracovních dnech zpracováno 60 až 80 dopravních nehod, přičemž dopravní nehody jsou jednotlivým dvojicím (z celkových šesti až osmi posádek) předávány v průběhu směny postupně tak, jak napadnou, a služební činnost je organizována tzv. lančováním, který má zajišťovat

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

pravidelné střídání hlídek na výjezdech, přičemž dvojice má za úkol zpracovat celý nápad událostí připadající do jejich směny, který jí byl přidělen, žalobce uvádí následující.

12. Z informací uvedených žalovaným dle názoru žalobce vyplývá, že každý z příslušníků musí zpracovat 6 až 9 nehod za službu. Žalobce je však toho názoru, že se žalovaný v rámci svého formálního zhodnocení organizace výkonu služby spokojil pouze se statistikami a popisem práce, aniž by vzal v potaz i reálný možný čas strávený na dopravních nehodách. Žalobce vysvětluje, že v některých případech může dojít k situaci, kdy jsou příslušníci, kteří řešili závažnou nehodu (průměrně cca 1 až 3 měsíčně), která jim zabrala více času, nuceni dohánět deficit počtu zpracovaných nehod za službu, případně i v následujících službách. Žalobce zdůrazňuje, že fakticky tento systém organizace a nedostatečné personální zajištění příslušníků vede k obrovskému tlaku na příslušníky, aby se nezdržovali nejen v rámci výkonu služby, ale ani řádným a úplným čerpáním přestávky ve službě. Žalobce uzavírá, že organizace služební činnosti na oddělení, resp. výjezdů k dopravním nehodám je nastavená tak, že objektivně znemožňovala žalobci i ostatním příslušníkům ve službě, aby mohli přestávky využívat výhradně k odpočinku způsobem, jaký si sami zvolí. Naopak na ně vytvářela neustálý tlak a nutila je, aby se po celou službu aktivně zajímali o práci a aby byli neustále v pohotovosti, připraveni k výjezdu.
13. K tvrzení žalovaného, že má ze spisového materiálu za prokázané, že na ODN OSDP KŘP HMP funguje zastupitelnost příslušníků, žalobce uvádí, že v praxi plnohodnotné zastoupení (vystřídání) účastníka na dobu čerpání přestávky ve službě nefunguje, protože na oddělení účastníka neexistuje žádné konkrétní organizační opatření, které by bylo srozumitelné, jasné a konkrétně popisovalo fungování systému střídání (zastoupení) účastníka a ostatních příslušníků ve službě v době čerpání přestávky ve službě, a současně zachovávalo a garantovalo dodržení smyslu a účelu přestávky ve službě, jak předpokládá zákon. Příslušníci jsou tak nuceni být neustále na příjmu a k dispozici k výjezdu, neboť jakékoli zdržení by vedlo k tomu, že budou nápad dopravních nehod nuceni zpracovat následující den. Žalovaný dle názoru žalobce nezjistil skutečný stav čerpání přestávek na pracovišti a spokojil se pouze s formálními výstupy, které nemohou nahradit autentické a pravdivé svědecké výpovědi. Na podporu správnosti závěru žalobce odkazuje na právní stanovisko Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku ze dne 26. 8. 2020, č. j. 8 As 160/2018-42.
14. Žalobce také uvádí, že z výše popsaných okolností plyne závěr, že vedení oddělení přenášelo odpovědnost na žalobce a ostatní příslušníky tak, že pokud si příslušník nezorganizuje svou službu (nápad činnosti) a nepřihlásí se o čerpání přestávky, nebude mu přestávka ve službě poskytnuta. K tomu žalobce dodává, že dle Pokynu ředitele KŘP hl. města Prahy ze dne 28. 2. 2013, kterým se stanoví doba služby a pracovní doba, ve spojení s Doporučením Vedoucího odboru personálního Policejního prezidia České republiky, které byly provedeny v řízení u KŘP HMP důkazem, je povinen délku a dobu čerpání přestávky ve službě určit vedoucí příslušník svým rozhodnutím. Že by tomu tak ve skutečnosti bylo i na pracovišti žalobce, nebylo v řízení prokázáno.
15. Žalobce shrnuje, že žalovaný ignoroval v řízení prokázané skutečnosti ohledně faktického stavu na pracovišti žalobce ve vztahu k fungování organizace střídání a zastupitelnosti příslušníků v době čerpání přestávky ve službě a k objektivním možnostem takové zastupitelnosti s ohledem na každodenní nápad práce a činností, kterou příslušníci (tedy i žalobce) museli na pracovišti každý den zajišťovat. Žalovaný tak dle tvrzení žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

v řízení zjevně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a v důsledku toho se dopustil i nesprávného právního posouzení věci.

16. Žalobce dodává, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019 pod č. j. 8 As 257/2018-44, smysl a význam institutu přestávky ve službě na jídlo a odpočinek je zákonem garantovaná (nároková) doba, v rámci které příslušník nevykonává službu a tento časový úsek je určen výhradně k jeho odpočinku, a to způsobem, který si daný příslušník sám zvolí. Je nutno proto posuzovat samotnou faktickou možnost čerpání přestávky, nikoliv pouze formální označení služby za přerušitelnou (jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí) a nařízení přestávky plánem služeb. Žalobce tvrdí, že po celé nárokové období trvalo porušení zákonem garantovaného práva žalobce ze strany jeho zaměstnavatele na řádné čerpání přestávek ve službě. Žalobce dodává, že napadené rozhodnutí a v něm obsažené závěry jsou v rozporu i s právním názorem Soudního dvora EU uveřejněným např. v jeho rozhodnutí ze dne 9. 9. 2021 ve věci C-107/19, přičemž obdobně se vyjádřil také Ústavní soud ČR ve svém rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 1854/20.
17. Žalobce shrnuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí z provedeného dokazování nesprávně zhodnotil provedené důkazy, neodstranil zjevné rozpory v důkazních prostředcích a též nesprávně zhodnotil právní stav věci, neboť čerpání přestávek na oddělení dopravních nehod odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy odporuje platné právní úpravě řádného čerpání přestávek ve službě, tak jak předpokládá ustanovení § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru. Proto žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhuje, aby je soud zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.
18. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že má za prokázané, že žalobce během svých směn v období od 01. 02. 2019 do 31. 12. 2020 přestávky ve výkonu služby řádně čerpal, tedy v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru. Žalovaný dále uvádí, že cílem vedení výjezdů ODN OSDP KŘP HMP je umožnit přestávku ve výkonu služby v naplánovaném čase, popř. co nejbližší k tomuto času. Vysvětluje, že skupina zpracování dopravních nehod zajišťuje nepřetržitě po celých 24 hodin denně zpracování nápadu dopravních nehod na území hlavního města Prahy, ke kterým je přivolána Policie České republiky. Při směně trvající od 6:45 hodin do 17:00 hodin je plánována 1 přestávka trvající půl hodiny. Ve směně trvající od 11:00 hodin do 7:00 hodin je plánována 1 přestávka v délce půl hodiny a 2 přestávky v délce 15 minut. V 24hodinové službě trvající od 7:00 hodin do 7:00 hodin je naplánována 1 přestávka v délce půl hodiny a 3 přestávky v délce 15 minut. Dle vyjádření žalovaného je výkon služby přerušován podle toho, kde se policisté nacházejí, zda v terénu a to po zpracování událostí, či před zahájením zpracování další události, popř. na základně – tedy např. ve své kanceláři. Žalovaný tvrdí, že přestávku čerpají policisté dle své vůle.
19. Žalovaný uvádí, že skutečnost, že všichni příslušníci ve službě resp. na jedné směně mají plánem služeb předepsáno čerpání přestávky ve stejný čas, neparalyzuje směnu, neboť příslušníci jsou zvyklí čerpat přestávky různými způsoby, přičemž převažujícím je závodní stravování, případně stravování na zvoleném místě, za využití přepravy služebním vozidlem. Dále žalovaný vysvětluje, že pokud přestávka vychází na dobu, kdy jsou příslušníci na pracovišti, tráví čas odpočinku tam. Dodává na směně trvající od 11 do 7 hodin je plánována 1 přestávka v délce půl hodiny a 2 přestávky v délce 15 minut s tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

od 11 do 15 hodin je práce na spisech a od 15 hodin se vyjíždí na dopravní nehody. Při dalších směnách jsou příslušníci zapisováni na výjezdy v tzv. lančovniku, tudíž mohou přestávku čerpat dle svého uvážení a pořadí v lančovniku. Žalovaný dodává, že pokud jsou příslušníci v době plánované přestávky na výjezdu, čerpají přestávku zpravidla po ukončení zpracování nehody. Poukazuje na to, že žalobce ani žádný ze svědků neuvedli ani jeden případ, kdy nebylo možné přestávku na jídlo nebo odpočinek čerpat.

20. K otázce odvolání příslušníka z přestávky žalovaný uvádí, že s ohledem na to, že výjezdová dvojice informuje operátora o své aktuální činnosti včetně skutečnosti, že bude čerpat přestávku, je fakticky vyloučeno, aby byla policistovi probíhající přestávka jakkoliv přerušena ze služebních důvodů, z důvodů dalšího výkonu služby. K tomu žalovaný odkazuje na výslech pprap. X. Žalovaný dodává, že po dobu přestávky u sebe policisté nemají vysílačku a nemusí být dostupní na mobilním telefonu. Během přestávky nemusí být policista dosažitelný. Žalovaný dále poukazuje na jednotlivé svědecké výpovědi, přičemž konkrétně k výpovědi svědkyně X uvádí, že pokud se jedná o uvedený příklad „pádu pod metro“ tak ODN OSDP KŘP HMP v roce 2019 a 2000 neřešilo, nešetřilo a nezpracovávalo žádnou nehodu, ke které došlo v metru. Shrnuje, že svědci neuvedli jediný konkrétní případ, kdy nemohli čerpat přestávku nebo kdy byla čerpaná přestávka přerušena výkonem služby. Dle názoru žalovaného nebylo ani zjištěno, že by žalobce informoval své nadřízené, respektive operátora, příp. Integrované operační středisko Krajského ředitelství hl. města Prahy (dále jen „IOS KŘP HMP“), že v konkrétní den služby nečerpal přestávku či přestávky tak, aby na takovou skutečnost mohli nadřízení reagovat.
21. Žalovaný odmítá názor žalobce, že pokud na základě provedených důkazů posoudil výkon služby žalobce jako přerušitelný, s možností řádného čerpání přestávek ve službě ve smyslu § 60 zákona, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a v důsledku toho se dopustil i nesprávného právního posouzení věci. Dodává, že žalobce každý měsíc podepisoval prostřednictvím informačního systému Evidence trestního řízení („IS ETŘ“) v tzv. podpisové knize výkaz skutečně odpracovaných hodin. Vysvětluje, že údaje zanesené do informačního systému EKIS WEB pak slouží jako podklad pro výpočet služebního příjmu za konkrétní měsíc. Žalobce ani v jednom případě nevznesl připomínku, že nesouhlasí s vykázanými hodinami. Žalovaný tak má na základě spisového materiálu za prokázané, že organizace výkonu služby na ODN OSDP KŘP HMP čerpání přestávek umožňuje.
22. Žalovaný odmítá názor žalobce, že nevzal v potaz faktickou možnost příslušníků čerpat přestávky. Nesouhlasí s názorem žalobce, že systém organizace a údajně nedostatečné personální zajištění příslušníků vede k tlaku na příslušníky, aby se nezdržovali nejen v rámci výkonu služby, ale ani řádným a úplným čerpáním přestávky ve službě. K tomu dodává, že ve službě se příslušníkům stává u závažnějších dopravních nehod, že není možné dodržet pořadí stanovené lančovníkem a jsou přeskočeni, ale tato skutečnost nebrání příslušníkům, aby čerpali přestávky na jídlo a odpočinek jak si sami zvolí. Skutečnost, že se aktivně zajímají o práci a jsou v neustálé pohotovosti a připraveni k výjezdu, patří k jejich práci.
23. Žalovaný má rovněž na základě spisového materiálu za prokázané, že na ODN OSDP KŘP HMP funguje zastupitelnost příslušníků. Tu dle tvrzení žalovaného umožňuje to, že výkon služby nasazovaných hlídek na celém teritoriu hlavního města je zorganizována tak, že aby bylo možné okamžitě zajistit zastupitelnost a bezodkladně řešit narušení veřejného

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

pořádku, ochranu bezpečnosti osob a majetku, bezpečnost dopravy a další úkoly, a bezodkladně reagovat na oznámení občanů, protože je řízen IOS KŘP HMP, které má přehled o jejich pohybu na celém území hlavního města, což umožňuje rychlou reakci na jednotlivá oznámení, jelikož na území Prahy operuje každý den cca 200 hlídek (100 ve dne a 100 v noci) a na oznámenou událost je pak vysílána nejbližší v teritoriu operující hlídka policie, která provede základní ověření události, zajistí provedení neodkladných opatření a podle situace a druhu události vyčká příjezdu odborné služby dle charakteru události.

24. K tvrzení žalobce, že organizační nedostatky nerespektují smysl přestávky, žalovaný uvádí, že doba čerpání přestávky byla určena vedoucím příslušníkem, jeho rozhodnutím. Dodává, že žalobce byl o plánu přestávek vždy informován před nástupem do směny. Žalobce mohl čerpat přestávku na jídlo podle plánu, nebo po ukončení zpracování nehody a pouze nahlásil, že přestávku čerpá. Ani v jednom případě nebylo prokázáno, že žalobce nemohl přestávku na jídlo čerpat. Žalovaný proto odmítá tvrzení, že by nezjistil skutečný stav čerpání přestávek na pracovišti a spokojil se pouze s formálními výstupy.
25. K odkazu žalobce na rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2020 č. j. 8 As 160/2018-42, žalovaný uvádí, že v případě žalobce má za prokázané, že výkon služby na úseku zpracování dopravních nehod na území hlavního města Prahy, který je zajišťován skupinou zpracování dopravních nehod ODN OSDP KŘP HMP, je nepřetržitý, nicméně není nepřerušitelný. Vysvětluje, že první zásah na místě události dopravní nehody je, není-li možné, aby na místě ihned zasahovala výjezdová dvojice skupiny zpracování dopravních nehod ODN OSDP KŘP HMP, zajišťován prvosledovými hlídkami operujícími na teritoriu hlavního města Prahy, kdy je na místo vysílána nejbližší volná hlídka, která zajistí jak místo události, tak zařídí provedení neodkladných úkonů a opatření, a poté vyčká na příjezd výjezdové dvojice skupiny zpracování dopravních nehod ODN OSDP KŘP HMP, tedy odborné služby, která má v pracovní náplni zpracovávání dopravních nehod. Taková organizace výkonu služby v rámci KŘP HMP umožňuje, aby výjezdové dvojici skupiny zpracování dopravních nehod ODN OSDP KŘP HMP, kterých je na jednu směnu veleno do služby šest až osm, mohla být naplánována řádná přestávka ve výkonu služby ve smyslu § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru, a také aby mohla být policisty a policistkami zařazenými na ODN OSDP KŘP HMP a tedy i žalobcem řádně realizována a čerpána. Žalovaný uzavírá, že výkon služby u skupiny zpracování dopravních nehod ODN OSDP KŘP HMP je tedy přerušitelný, umožňuje faktické čerpání přestávek, a policisté mohou trávit svoji přestávku zcela podle své vůle.
26. Žalovaný nerozporuje smysl a význam institutu přestávky dle rozsudku NSS ze dne 18. 7. 2019 č. j. 8 As 257/2018-44. Žalovaný uvádí, že na pracovišti žalobce se uplatňují při střídání příslušníků v době čerpání přestávek „Zásady rozvrhování doby služby“ dle metodického doporučení vedoucího odboru personálního Policejního prezidia České republiky č. 1 ze dne 2. ledna 2018. Dle těchto zásad je délka přestávky ve službě na jídlo a odpočinek zpravidla určována dobou potřebnou na stravování v konkrétních podmínkách. Jestliže je závodní stravování zajištěno v objektu, v němž je konána služba, je 30 minutová přestávka zpravidla dostačující. Přestávku ve službě, její délku a dobu jejího čerpání určí vedoucí příslušník. Neumožňují-li podmínky služby stanovení přesné doby čerpání přestávky, čerpá ji příslušník na základě rozhodnutí nadřízeného podle vlastního uvážení, tehdy, kdy to okolnosti služby umožní. Předvídatelnost čerpání přestávky souvisí s tím, jakou službu žalobce či ostatní příslušníci konají. Např. pokud slouží směnu od 11:00 do 7:00 hodin následujícího dne, jsou hlídky ve svých kancelářích od 11:00 a do 15:00 hod.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

zpracovávají předchozí nápad, takže mohou čerpat plánovanou přestávku na jídlo dle plánu. Pokud mají ostatní směny, mohou podle lančovníku předvídat jejich výjezd a podle toho čerpat plánovanou přestávku. Žalovaný znovu poukazuje na to, že žalobce, ani nikdo ze svědků neuvedl ani jeden případ, kdy nebylo možné přestávku na jídlo nebo odpočinek vyčerpat.

27. Žalovaný dále nesouhlasí s tím, že by napadené rozhodnutí bylo v rozporu s právním názorem Soudního dvora EU uveřejněným v rozhodnutí ze dne 9. 9. 2021 ve věci C-107/19, protože případy jsou skutkové jiné a žalobce nebyl povinen být během přestávky dostižitelný. Žalovaný má za to, že výkon služby na úseku zpracování dopravních nehod na území hl. m. Prahy, který je zajišťován skupinou zpracování dopravních nehod ODN OSDP KŘP HMP, je nepřetržitý, nicméně není nepřerušitelný, umožňuje faktické čerpání přestávek a policisté mohou trávit svoji přestávku zcela podle své vůle.
28. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.
29. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou, ve které k tvrzení žalovaného, že jsou-li příslušníci v době plánované přestávky na výjezdu, čerpají přestávku zpravidla po ukončení zpracování nehody, žalobce uvádí, že „zpravidla“ znamenalo i to, že pokud po ukončení zpracování nehody došlo k výjezdu na další a poté další nehodu, přiměřená doba na jídlo a odpočinek se posunula na neurčito a nikdo a nic negarantovalo, zda a kdy si bude moct alespoň přiměřenou dobu na jídlo a odpočinek vyčerpat.
30. K žalovaným zmiňované výpovědi svědka X žalobce sděluje, že tato výpověď jasně dokládá, že nešlo o přestávku, ale o přiměřenou dobu na jídlo a odpočinek, a že na oddělení neexistoval žádný fungující systém, který by příslušníkům v každé jednotlivé službě garantoval, že budou moct řádně čerpat přestávku ve službě nebo alespoň přiměřenou dobu na jídlo a odpočinek.
31. K personálnímu stavu na oddělení žalobce uvádí, že to, že v době jeho služby byl stav policistů na oddělení tristní, byla známá skutečnost. Dodává, že díky trvale nízkému personálnímu stavu fakticky ani objektivně nemohl na oddělení fungovat jakýkoliv systém vzájemné zastupitelnosti příslušníků v době, kdy formálně měli předepsáno čerpání přestávky ve službě.
32. K tvrzení žalovaného, že na oznámenou událost je vyslána nejbližší v teritoriu operující hlídka policie, žalobce reaguje tím, že ačkoliv by to tak teoreticky fungovat mělo, v praxi se velmi často stávalo, že na místo události přijela hlídka ODN jako první a vlastně jediná. K tvrzení možnosti čerpání přestávky podle plánu nebo po ukončení zpracování nehody pak žalobce uvádí, že takto se to také i dělo, zdůrazňuje ale, že někdy třeba za několik hodin a ne v zákonem předepsané lhůtě. K tvrzení, že příslušníci mohli čerpat přestávku na jídlo v době, kdy zpracovávali administrativní úkoly v kancelářích, žalobce sděluje, že čerpat přestávku po 3,5 hodinách jen proto, aby ji celou vyčerpal v době, kdy ještě nemusí vyjet na nehodu, podle něj nedává smysl.
33. Žalobce dále nesouhlasí s tím, že podle žalovaného bylo podle tzv. lančovníku možné předvídat výjezdy. Uvádí, že nikdo z příslušníků nedokáže odhadnout, jak rychle se lančovník nehodami naplní, a tedy jak rychle zase přijde na řadu jeho výjezd. Dodává, že se v případech závažnějších a časově náročnějších nehod stávalo, že v průběhu jejich řešení přišel

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

žalobce v lančovniku na řadu i několikrát, takže po vyřešení časově náročné nehody už mu v lančovniku „visely“ další nehody, které musel v dané službě vyřešit. V takové situaci nemohl čerpat ani přestávku ve službě, ani přiměřenou dobu na jídlo a odpočinek. Žalobce také konstatuje, že po 15 hod. zpravidla do jedné hodiny vyjely všechny hlídky, tzn., že v době nároku na přestávku, tedy od 16:00 do 16:30 hodin, všechny hlídky vykonávaly výkon služby. K tomu žalobce dodává příklady konkrétních dnů a časů vzniku nehod, ze kterých je dle jeho názoru zřejmé, že po nahlášení nehody a předání hlášení o nehodě hlídce se mezi 15 a 16 hodinou vyjíždělo pravidelně. Uzavírá, že čerpání přestávky mezi 16 a 16:30 hod. tedy bylo nemožné.

34. Závěrem žalobce poukazuje na to, že v tzv. lančovniku bylo stanoveno pořadí výjezdů k nehodám nikoliv podle hlídek (dvojic), ale podle konkrétních příslušníků ve službě, tj. často nastávaly situace, že když žalobce vyšetřil nehodu, která mu podle lančovniku připadla, musel okamžitě jet na další nehodu, která připadla jeho kolegovi.

III.

Posouzení žaloby

35. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
36. Ve věci se dne 23. 1. 2023 konalo ústní jednání, při kterém žalobce odkázal na svou dříve uvedenou argumentaci a žalovaný zdůraznil, že žalobce neuvedl žádný konkrétní případ, ani dobu, ani čas, ani způsob, jak mohlo dojít k tomu, že nemohl čerpat přestávku. Žalovaný má za to, že předložil pro svá tvrzení dostatek podkladů a odkázal proto na spisový materiál.
37. Žalobce trval na svých důkazních návrzích z žaloby na výsledcích svědků a dále navrhl k důkazu svědeckou výpověď svých kolegů pana X a pana X, kteří by měli vypovídat k tvrzení žalobce o tom, že v průběhu jednotlivých směn, respektive v rámci organizace práce na oddělení, nefungovala jakákoliv zastupitelnost a nebyla zde možnost řádného čerpání přestávek. Žalovaný k těmto návrhům konstatoval, že ve spisovém materiálu jsou založeny výsledky svědků, kolegů žalobce – pan X, pan X, pan X, pan X a pan X, kteří vypovídali ve stejných kauzách. Dále uvedl, že byl vyslechnut pan X a pan X a do spisu byly doloženy výsledky pana X a paní X. Žádné důkazní návrhy žalovaný nevznísl.
38. Soud po tiché poradě senátu návrh žalobce na provedení dokazování výsledkem všech navrhovaných svědků usnesením zamítl, a to z důvodu nadbytečnosti. Soud má za to, že pro posouzení věci plně postačuje obsah správního spisu a důkazy provedené ve správním řízení.
39. Žaloba je důvodná.
40. Podle § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru, *příslušník má nárok na přestávku ve službě na jídlo a odpočinek, nejdéle po každých 5 hodinách nepřetržitého výkonu služby, jestliže služební funkcionář nerozhodne na žádost příslušníka jinak, a to při trvání směny a) do 9 hodin v rozsahu 30 minut, b) nad 9 hodin v takovém rozsahu, aby jedna přestávka činila 30 minut a ostatní přestávky činily nejméně 15 minut.*

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

41. Podle § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru, *přestávka ve službě na jídlo a odpočinek se nezapočítává do doby služby.*
42. Podle § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru, *jde-li o službu, jejíž výkon nemůže být přerušen, musí být příslušníkovi i bez přerušení výkonu služby zajištěna přiměřená doba na jídlo a odpočinek.*
43. Žalobce v podané žalobě předně namítal, že výkon jeho služby byl nepřetržitý a nepřerušitelný a že nemohl řádně čerpat přestávky ve službě dle § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru, a domáhal se, aby tyto přestávky byly započítány do pracovní doby (§ 60 odst. 2 zákona o služebním poměru *a contrario*) a byly posuzovány jako přiměřená doba na jídlo a odpočinek podle § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru. Soud se tedy zabýval otázkou, zda šlo v případě žalobce o konání služby, která byla nepřetržitá a nepřerušitelná, respektive zda mohl žalobce přestávky ve službě řádně čerpat.
44. K problematice přestávek ve službě na jídlo a odpočinek již existuje reprezentativní judikatura správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu. Ten ve svém rozsudku ze dne 26. 8. 2020 č. j. 8 As 160/2018 – 42 dospěl k závěru, že smysl a význam institutu přestávky ve službě na jídlo a odpočinek je zákonem garantovaná (nároková) doba, v rámci které policista nevykonává službu a tento časový úsek je určen výhradně k jeho odpočinku, a to způsobem, který daný policista zvolí. Podle názoru NSS je proto nutno posuzovat samotnou faktickou možnost čerpání přestávky, nikoliv pouze formální označení služby za přerušitelnou a nařízení přestávky nadřízenými pracovníky. Ke shodným závěrům dospěl NSS také ve svém rozsudku ze dne 18. 7. 2019 č. j. 8 As 257/2018 – 44, podle kterého přiměřená doba na jídlo a odpočinek ve smyslu § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru, musí být zajištěna příslušníkovi vykonávajícímu nepřetržitou službu i tehdy, pokud jeho zastoupení pro případ naplánované přestávky na jídlo a odpočinek není předem předvídatelně a dostatečně konkrétním způsobem organizačně zabezpečeno.
45. Soud vycházel při posuzování věci zejména ze správního spisu, ve kterém jsou mimo jiné založeny záznamy o výsledku svědků, žalobcových kolegů, konkrétně X, X, X, X, X, X, X, X, X a X. Z výpovědí jmenovaných svědků vyplývá, že se shodují mimo jiné v tom, že žalovaným nebylo konkrétně a jasně stanoveno, jakým způsobem se příslušníci útvaru řešení dopravních nehod mají zastupovat během čerpání přestávky některého z nich. Z jejich výpovědí a také z obsahu správního spisu je zřejmé, že příslušníci na předmětném oddělení měli formálně stanoven čas pro čerpání přestávky stejný, z čehož logicky vyplývá nemožnost takového čerpání, když v takový moment by nebyla dostupná žádná z hlídek a účastníci dopravních nehod by museli počkat, než si policisté vyčerpají svou přestávku na oběd. Takový přístup však zjevně není v souladu s povahou agendy, kterou se oddělení řešení dopravních nehod zabývá.
46. Z rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 27. 7. 2018 č. j. 65 Ad 9/2017-53 plyne závěr, že nebylo-li organizačním opatřením zajištěno střídání příslušníků výjezdové hlídky, která musela být vykonávána nepřetržitě, a jejíž pracovní náplní byl okamžitý výjezd k dopravním nehodám a jejich řešení na místě, jednalo se o službu, jejíž výkon nemohl být přerušen ve smyslu § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru. Příslušníkům této hlídky nemohly být plánovány přestávky na jídlo a odpočinek, které se dle § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru nezapočítávají do doby služby, nýbrž jim měla být zajištěna přiměřená doba na jídlo a odpočinek ve smyslu § 60 odst. 3 zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

služebním poměru, která se do doby výkonu služby započítává. Soud se tedy zabýval otázkou, zda bylo organizačním opatřením střídání příslušníků zajištěno.

47. Ve správním spise je rovněž založen pokyn ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy č. 15 ze dne 28. 2. 2013, kterým se stanoví doba služby a pracovní doba. Tento pokyn obsahuje rozvržení doby služby a zásady uplatňování pružné doby služby, rozvržení pracovní doby a zásady uplatnění pružné pracovní doby, nicméně neupravuje konkrétní dobu čerpání přestávek, ani postup vzájemného zastupování policistů v době, kdy přestávku čerpají.
48. Správní spis dále obsahuje výpis z metodického doporučení vedoucího odboru personálního Policejního prezidia České republiky ze dne 2. 1. 2018, které upravuje zásady rozvrhování doby služby a které stanoví, že *„Rozvržení doby služby vychází výlučně z potřeb výkonu služby a je předpokladem pro efektivní využití sil a prostředků pro splnění úkolů bezpečnostního sboru.“* Upraveny zde jsou také způsoby rozvržení doby služby a zmíněny jsou také přestávky ve službě na jídlo a odpočinek. K těm uvádí čl. 13 zmíněného doporučení, že příslušník má podle § 60 zákona o služebním poměru nárok na přestávku ve službě na jídlo a odpočinek, nejdéle po každých 5 hodinách nepřetržitého výkonu služby, přičemž vedoucí příslušník může na žádost příslušníka stanovit, že přestávka ve službě může být čerpána i po kratší nebo delší době nepřetržitého výkonu služby. Ve druhém odstavci pak čl. 13 upravuje mimo jiné, že: *„Délka přestávky ve službě na jídlo a odpočinek je zpravidla určována dobou potřebnou na stravování v konkrétních podmínkách. Jestliže je závodní stravování zajištěno v objektu, v němž je konána služba, je 30 minutová přestávka zpravidla dostačující. Není-li stravovací zařízení v budově a je třeba cestou k němu překonat delší vzdálenost, nařídí vedoucí příslušník delší přestávku.“* V odst. 3 je pak uvedeno, že *„Přestávku ve službě, její délku a dobu jejího čerpání určí vedoucí příslušník. Neumožňují-li podmínky služby stanovení přesné doby čerpání přestávky, čerpá ji příslušník na základě rozhodnutí nadřízeného podle vlastního uvážení tehdy, kdy to okolnosti služby umožní.“* Následující odstavec pak popisuje situaci, kdy je z charakteru služby zřejmé, že její výkon nemůže být přerušen. Pak musí být příslušníkovi i bez přerušení výkonu služby zajištěna přiměřená doba na jídlo a odpočinek, přičemž vedoucí příslušník tuto skutečnost zohlední již při rozvrhování doby služby a přestávky na jídlo a odpočinek vůbec nestanoví. Podle čl. 13 odst. 5 zmíněného doporučení *„Byla-li doba služby předem rozvržena tak, že byl dán předpoklad čerpání přestávek a k čerpání přestávek nedošlo, protože nebylo možno výkon služby přerušit, jedná se o práci přesčas.“*
49. Z výše citovaných vnitřních předpisů Policie ČR je zřejmé, že žádný z nich neupravuje konkrétní systém zastupování příslušníků v době, kdy čerpají přestávku ve službě. Žalovaný nepředložil jiný dokument, ani sám při jednání nevysvětlil, jak měl systém zastupování příslušníků prakticky fungovat. Soud tedy uzavřel, že ze správního spisu nevyplývá, že by bylo zastupování příslušníků během čerpání přestávky ve službě konkrétně upraveno.
50. Městský soud se v tomto směru ztotožnil se závěry Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, který ve svém rozsudku ze dne 27. 7. 2018 č. j. 65 Ad 9/2017-53 uvedl, že: *„Výkon služby ve výjezdové hlídce určené k šetření dopravních nehod lze při posuzování pouhého obsahu (náplně) služby hodnotit jako službu, kterou lze bezpochyby přerušit, neboť nejde o službu, kde by jejímu přerušení bránilo provozní či technologické hledisko. Pokud však v příslušné organizační jednotce není uspokojivě vyřešeno plnohodnotné vystřídání příslušníka*

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

vykonávajícího službu výjezdové hlídky určené k zásahům při dopravních nehodách jiným konkrétním příslušníkem, nelze již závěr o přerušitelnosti tohoto druhu služby přesvědčivě učinit. Podstatným faktorem, který dle názoru krajského soudu musí ovlivnit závěr o možnosti výkon služby přerušit, a zda lze tedy vůbec přestávky na jídlo příslušníku plánovat, je zjištění, zda běžně k zásahům do plánovaných přestávek příslušníků dochází, či zda je narušení plánované přestávky výjimečnou záležitostí, pročez je možné přestávky běžně plánovat a výjimečně nastalou situaci jejího přerušení řešit ad hoc.“

51. S ohledem na výše popsané je zřejmé, že žalobce v posuzovaném období vykonával výjezdovou službu určenou k řešení dopravních nehod, jejíž výkon měl být zabezpečen nepřetržitě. Soud má za nesporné, že žalovaný neučinil žádné organizační opatření, kterým by předem vyřešil vystřídání žalobce konkrétním příslušníkem v případě, kdy by výjezd k dopravní nehodě a provádění neodkladných úkonů na místě zcela nebo z části zasáhlo do čerpání nařízené přestávky.
52. K argumentaci žalovaného, že je fakticky vyloučeno, aby byla policistovi probíhající přestávka jakkoliv přerušena ze služebních důvodů, že výkon služby nasazovaných hlídek na celém teritoriu hlavního města je zorganizován tak, že aby bylo možné okamžitě zajistit zastupitelnost a na oznámenou událost je vysílána nejbližší v teritoriu operující hlídka policie, která provede základní ověření události a vyčká příjezdu odborné služby dle charakteru události, soud považuje za nepodloženou. Žalovaný ani sám netvrdil, že by podmínky využití tohoto postupu byly jakkoliv předem dojednány a organizačně zajištěny.
53. Nadto argumentace tím, že příslušníci hlásí svou činnost včetně čerpání přestávky, kterou si vybírají v různou dobu dle aktuální situace, v lančovniku atd., naráží na nutnost, aby příslušník, jemuž by měla být přestávka posouvána, o takový postup předem sám požádal (§ 60 odst. 1 zákona o služebním poměru). Zde soud znovu odkazuje na závěry Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 27. 7. 2018 č. j. 65 Ad 9/2017-53, tedy že: „*Povinnost jednotlivých příslušníků, či vedoucího výjezdové skupiny ad hoc zajišťovat záskok příslušníků běžného obvodního oddělení v případě, že by mělo řešení dopravní nehody zcela či zčásti zasáhnout do čerpání plánované přestávky, by s ohledem na délku přestávky (30, resp. 15 minut) mohlo ve výsledku její převážnou část zabrat a zajišťování a dohadování zastoupení by tak bylo samo o sobě omezením, které by v době, jež není do výkonu služby započítávána, nebylo lze po příslušníkovi spravedlivě požadovat.*“ S touto argumentací KS v Ostravě se Městský soud ztotožňuje.
54. Soud tedy shrnuje, že není-li splněn judikaturou dovozený požadavek, aby bylo organizačním opatřením zajištěno plnohodnotné vystřídání policisty během přestávky ve službě, přičemž tímto plnohodnotným vystřídáním se rozumí předem předvídatelné a konkrétně stanovené zastoupení, považuje se služba policisty za fakticky nepřetržitou a nepřerušovanou. Z obsahu správního spisu plyne, že organizační opatření nastavená žalovaným i předchozím pracovištěm žalobce těmito přísným standardům dovozeným judikaturou správních soudů nedostál. Z těchto důvodů napadené rozhodnutí, které vedlo k nevyhovění žalobcově žádosti, je nezákonné, a proto bylo soudem zrušeno.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

55. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jež vykazovalo tytéž deficity jako rozhodnutí žalovaného, a věc vrátil dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení.
56. V dalším řízení je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Musí tedy znovu posoudit žádost žalobce o dopočetení a následné doplacení dlužného služebního příjmu za dobu všech přestávek ve službě v období let 2019 a 2020, za které měl žalobci vzniknout tento nárok v souladu se zákonem o služebním poměru. Přitom zohlednění, že nebylo prokázáno, jak plyne ze shora uvedeného, že by organizačním opatřením bylo zajištěno plnohodnotné vystřídání policisty během přestávky ve službě.
57. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud proto přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč, tj. 3 100 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, žaloba a účast na jednání) a paušální náhrada za 3 úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. odměna za zastupování o 21 % z částky 10 200 Kč, tedy o 2 142 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Praha 23. ledna 2023

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.